Περί του κληρονομικού φαρμακείου...Ο λόγος …

Δημοσιεύθηκε από admin - 28/12/2010 07:41

Οι τελευταίες συζητήσεις ,περί του κληρονομικού φαρμακείου που αποτελούν και το μεγαλύτερο ,κατά την γνώμη μου ,αγκάθι ,στις διαπραγματεύσεις με τους κυβερνητικούς παράγοντες ,αναδεικνύουν μια πραγματικότητα ,η οποία είναι όμως και στενάχωρη για εμάς .
Εμφανίστηκε ,ως διά μαγείας … στην επιφάνεια ,ένα θέμα το οποίο ήταν κρυμμένο, κάτω από το χαλάκι ,και που αφορά στην αποκλειστική δυνατότητα ενός πολίτη ,να κληροδοτεί στο παιδί του ,μια δυνατότητα που του έχει δοθεί ,κατά κανόνα από την πολιτεία , για να παρέχει υπηρεσίες και να επιβιώνει ,χωρίς συγχρόνως να μπορεί και κάποιος άλλος πολίτης ,με τα ίδια προσόντα να γευτεί αυτές τις ευεργετικές ρυθμίσεις .
Αγαπητοί συνάδελφοι …
Το γεγονός ότι ,στην συγκεκριμένη περίπτωση ,τουλάχιστον καταρχήν ,μπορεί κανείς να πει πως ,το φαρμακείο είναι μια απόλυτα προστατευμένη επιχείρηση ,ο δε φαρμακοποιός με φαρμακείο ,ένας επιστήμονας της υγείας που του δίδεται η δυνατότητα να ζει κάτω από την ασφάλεια του κράτους ,οχυρωμένος από την αδυσώπητη αγορά ,δεν μας αφαιρεί το δικαίωμα να θέσουμε κάποια θέματα που για εμάς είναι κεφαλαιώδους σημασίας και μας δίδουν το δικαίωμα να επιχειρηματολογήσουμε αντιδρώντας στην προσπάθεια περιορισμού των λεγομένων κεκτημένων .
Κατ αρχήν θα πρέπει να πούμε ,κάτι για το πλαίσιο λειτουργίας του φαρμακείου . Θα πρέπει να υπενθυμίσουμε στους συνομιλητές μας ,για το έργο που επιτελούμε και το οποίο φυσικά δεν σταματά μόνο στην προμήθεια ,φύλαξη , διάθεση ιδιαίτερων προιόντων ,τα οποία δεν μπορούν να διατεθούν από το ράφι του super market και τούτο για λόγους δημοσίας υγείας . Στο έργο αυτό περιλαμβάνεται και η διαχείριση ενός τεράστιου και δαιδαλώδους συστήματος γραφειοκρατίας προκειμένου να πραγματοποιηθεί με επιτυχία η διεκπεραίωση όλου αυτού του συστήματος κοστολόγησης της δαπάνης από την χρήση των φαρμάκων από τους ασφαλισμένους πολίτες και που το ασφαλιστικό σύστημα ,μας έχει αναντίρρητα επιβάλει . Θα πρέπει επίσης να τους πούμε για τις μεγάλες –τερατώδεις πιστώσεις που παρέχουμε στο σύστημα ,στηρίζοντας δωρεάν μια ετοιμόρροπη κατάσταση ,αλλά ως πότε … Στο τέλος δεν θα λησμονήσουμε να συμπληρώσουμε ,τις ακοστολόγητες ώρες των εφημεριών και διανυκτερεύσεων ,μιας δωρεάν παροχής προς τον πολίτη ,ο οποίος δεν είναι και κατ ανάγκην πάσχων ,όπως και λόγω του αγκυλωμένου συστήματος συνταγογράφησης ,επισφαλή για ένα επιχειρηματία ,κατανοητή όμως για ένα λειτουργό υγείας και στα όρια της παρανομίας για τους συνομιλητές μας, με συστηματικό τρόπο πίστωσης του ασθενή με τα απαραίτητα γι αυτόν σκευάσματα .
Αλλά παρόλα αυτά, πάλι οι συνομιλητές μας ,θα επιχειρήσουν να επανέλθουν στο θέμα της κληρονομικότητας ,διότι προφανώς δεν θέλουν και το κάνουν σκοπίμως, να δεχτούν πως, η κατάργηση των όποιων προνομίων ,δεν θα παράσχει δυναμική μείωσης του κόστους λόγω ανταγωνισμού . Και είναι τελείως παρελκυστικό να μιλά κανείς για ανταγωνισμό ,όταν γνωρίζει ότι, οι τιμές των φαρμάκων είναι απολύτως συγκεκριμένες σε όλα τα στάδια διακίνησης του φαρμάκου ,οι δε τιμές ορίζονται από το κράτος το οποίο είναι ο απόλυτος κυρίαρχος της φαρμακευτικής αγοράς και μαζί με τους γιατρούς διαμορφώνει το ύψος της δαπάνης .
Η επιμονή βέβαια μπορεί και πάλι να συνεχιστεί και στην περίπτωση που γίνει μνεία στην ικανότητα του Ελληνικού φαρμακείου ,με τις όποιες αδυναμίες του να φέρει σε πέρας όλες τις υποχρεώσεις που η νομοθεσία και η ασφάλεια των πολιτών επιβάλει και αυτό χωρίς να επιβαρύνει το σύστημα ,με διαφάνεια και απόλυτη φορολογική συνέπεια .Αλλά και πάλι κάποιος θα διατείνεται ότι η μεταβίβαση της άδειας φαρμακείου δεν πρέπει να αποτελεί θέμα του φαρμακοποιού στον οποίον έχει δοθεί .
Σωστά ,πολύ σωστά …
Αλλά έστω λοιπόν ότι μετά την συνταξιοδότηση του αδειούχου φαρμακοποιού ,η άδεια φαρμακείου βρίσκεται στην διακριτική ευχέρεια αυτού που την χορήγησε .Και τότε ,τι ;;
Ένα σενάριο θα ήταν ,το φαρμακείο να κλείσει ,να μείνουν χωρίς εργασία ο κληρονόμος φαρμακοποιός ,και οι υπάλληλοι σε αυτό και τούτο διότι αναφερόμαστε σε μία επιχείρηση η οποία

έχει κάποια αντικειμενική αξία ή οποία ούτως ή άλλως ανήκει στους κληρονόμους του αποχωρήσαντος από αυτήν αδειούχου φαρμακοποιού και μόνο σε αυτούς . Δεν θα πρέπει να λησμονήσουμε ,επίσης να σημειώσουμε πως το κληρονομικό φαρμακείο ή αλλιώς το φαρμακείο που θα προκύψει ,στην ίδια θέση για να εξυπηρετεί απρόσκοπτα τους ίδιους πάσχοντες πολίτες ,εφόσον δεν είναι το κληρονομικό θα πρέπει να προικοδοτηθεί με κεφάλαια τέτοια που ικανοποιούν τους κληρονόμους του αποχωρήσαντος φαρμακοποιού . Εδώ το ερώτημα είναι δύσκολα απαντήσιμο . Ποιος από τους σε μια επετηρίδα αναμένοντες νέους φαρμακοποιούς μπορεί εύκολα να διαθέτει τέτοια κεφάλαια ;
Μήπως όμως αυτός που θα επενδύσει στην συγκεκριμένη θέση δεν σκέπτεται ο συνομιλητής μας να είναι υποχρεωτικά ένας αδειούχος φαρμακοποιός ,αλλά ένας απλός επιχειρηματίας ο οποίος σχεδιάζει να επενδύσει στον χώρο και μόνο τούτο ; Μήπως ο επενδυτής αυτός ,ορθώς επιχειρηματικά σκεπτόμενος και συγχρόνως με μεγαλύτερη ευχέρεια λόγω κεφαλαιακού όγκου και μεσομακροπρόθεσμων σχεδίων, αξιότερος κυβερνητικός συνομιλητής ,των φαρμακοποιών ,επιδιώκει να εισέλθει στο χώρο ,παραβιάζοντας κερκόπορτες που αγγίζουν την ψυχολογική φόρτιση μίας κοινωνίας που παραληρεί διαβάζοντας ψευδεπίγραφα συνθήματα με περιεχόμενο που χαρακτηρίζει τον φαρμακοποιό εν πολλοίς σαν κύριο υπεύθυνο ενός ναυαγίου που αφορά και την φαρμακευτική δαπάνη ;;
Είναι παγκοίνως γνωστό πως έχουν γίνει τέτοιες συζητήσεις σε κυβερνητικό επίπεδο και οι πιέσεις για να εκχωρηθεί ο έλεγχος του χώρου της διάθεσης του φαρμάκου σε κεφαλαιούχους επενδυτές . Είναι επίσης παγκοίνως γνωστό ότι οι 12000 φαρμακοποιοί με φαρμακείο ,ανεξάρτητα εάν ο οικονομικός έλεγχος του φαρμακείου τους σχεδιάζουν να περάσει στα παιδιά τους… (που πράγματι υπάρχει πρόβλημα ,αφού αυτό δεν επιβαρύνει το σύστημα ;) ή όχι ,δεν θα παραδώσουν εύκολα τα όπλα ,για ένα απλούστατο λόγο … Διότι γνωρίζουν ότι προσφέρουν υπηρεσίες υψηλού επιπέδου και με χαμηλό κόστος στον συμπολίτη τους . Έχουν την στήριξη των ξεχασμένων και παραμελημένων υγειονομικά συμπατριωτών τους σε κάθε άκρο της επικράτειας όπου το φαρμακείο τους και δυστυχώς για τον συνομιλητή τους έχουν και τον νου και την δύναμη να εναντιωθούν σε κάθε σκέψη αλλαγής ενός σκηνικού με ένα άλλο που εμπορευματοποιεί απόλυτα και τον χώρο τους και εξομοιώνει το φάρμακο με τα απλά δημητριακά και λαχανικά ,αλλά και ίσως με τους κουραμπιέδες και μελομακάρονα που θα διακοσμήσουν κατά κανόνα το εορταστικό τραπέζι των μεγαλοσχημόνων συνομιλητών μας .

Σήφης Σπαντιδάκης
Πρόεδρος
Φαρμακευτικού Συλλόγου Ρεθύμνου

==========